

faa noget mere, og man har da sat Beløbet op fra 5,000 til 6,000 Kr.; men jeg vil, som sagt, gerne anmode om, at det maa blive sat betydeligt mere op, for at de Foreninger, jeg her taler om, kan faa de Beløb, som er nødvendige for dem for at kunne administrere. Jeg vil haabe, at dette mit Ønske maa møde Velvillie baade hos Finansudvalget og hos den højtærede Kultusminister.

Jeg har endnu et ganske lille Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Det vedrører de Opsynsmænd, der er ansatte paa Svineslagterierne her i Landet. Saa vidt mig bekendt er den Løn, de oppebærer, fastsat af Landbrugsministeriet, og den er fra 800 Kr., stigende med 100 Kr. for hvert Tusind Svin, der slagtes, til 1,500 Kr. Men i de allerfleste Byer her i Landet, der har Svineslagterier, er disse Opsynsmænds Løn kun 900, 1,000 eller 1,100 Kr., og for denne Løn er de ifølge en Instruks, der er udarbejdet af Landbrugsministeriet, forpligtede til at arbejde saa lang Tid, det forlanges. Nu er alle Slagteriarbejdernes Løn betydeligt større. Jeg synes derfor, at der var al Grund til at forhøje Opsynsmændenes Løn saaledes, at de blev lige saa godt stillede som selve Arbejderne paa Slagterierne, og saa meget mere, som Opsynsmændene er forpligtede til at arbejde ud over den for Slagterierne ellers gældende Arbejdstid uden derfor at faa Ekstrabetaling. Jeg ved bestemt, at det mange Steder er saaledes, at en saadan Opsynsmand har maattet arbejde mellem 200 og 250 Timer om Aaret ud over den normale Arbejdstid for Slagterierne. Jeg synes, disse Menneskers Kaar er saaledes, at de bør forbedres, og jeg tillader mig at anmode den højtærede Landbrugsminister om at søge denne Sag fremmet. Jeg synes ikke, det for Svineslagterierne vil have nogen Betydning, om de betaler Opsynsmændene 2—3—400 Kr. mere i Løn, end de for Tiden oppebærer, det er et saa ganske lille Beløb paa et saadant Slagteris hele Udgiftskonto, at det ikke vil mærkes det allermindste.

Det var nogle af de Ting, jeg havde tænkt at ville fremføre her ved Finanslovsforslagets første Behandling. Jeg skal ikke nægte, at der var adskillige andre Ting, jeg gerne vilde have fremført, men jeg skal indskrænke mig hertil, haabende, at de mange, men jeg tør vel sige smaa, Ønsker, jeg har fremsat, maa blive opfyldt.

Moesgaard-Kjeldsen: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger til

den højtærede Landbrugsminister i Anledning af en Fiskerisag. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Hans Nielsen) omtalte forleden en Sag af stor økonomisk Betydning for vore Fiskere. Jeg vil haabe, at det maa lykkes Regeringen at finde Midler mod den meget beklagelige Udbygning af Fiskerne fra Petroleumsselskabets Side. Jeg kan saaledes tiltræde de af det ærede Medlem fremsatte Betragtninger, men jeg skønner, det vil være vanskeligt, endog meget vanskeligt, at finde Midler derimod; har man fulgt Forhandlingen om denne Sag i den tyske Rigsdag i Fjor, er man bekendt med, hvor vanskeligt det vil være. Det ærede Medlem omtalte disse Forhandlinger, saa jeg vil nøjes med at udtale Haabet om, at Regeringen vil iværksætte Forundersøgelser, der senere vil kunne føre til et Resultat til Fordel saavel for Fiskerne som for andre Forbrugere af Petroleum her i Landet.

Den Sag, jeg skal tale om, drejer sig om den Rovdrift, som tyske forretningsdrivende foranstalter paa det internationale Territorium i Kattegat og Østersøen. Det paastaas, at Fiskebestanden i disse Farvande er i Aftagende. Jeg har ikke kunnet kontrollere Rigtigheden deraf, men saafremt det skulde vise sig at være Tilfældet, er det jo en farlig Ting for vore Fiskere. Aarsagen siges at være den, at de tyske Købmænd udruster større Skibe og med Damptrawl gennemskrabes Bunden i disse Farvande, ogsaa paa Steder, hvor Fiskeyngelen findes. Dette er meget uheldigt, thi naar Fiskeyngelen kommer i Garnene, beskadiges den, og hvad enten man beholder de Fisk, der er af for ringe Størrelse, eller slipper dem over Bord igen, har man gjort Skade, thi de udsatte Fisk vil enten dø eller vantrives. Jeg har henvendt mig til et Par Autoriteter om dette Spørgsmaal og er blevet oplyst om, at den internationale Kommission for Havundersøgelser har Sagen til Behandling, men man ved ikke, hvorvidt man er kommet dermed, ej heller, hvorledes navnlig Tyskerne stiller sig til Sagen. Dernæst hævder Fiskerne, at de samme tyske Fiskere undertiden kommer ind paa dansk Sø-Territorium. Det ærede Medlem fra Thisted (Munk-Poulsen) omtalte forleden, at lignende kunde ske ved Vestkysten. Det ærede Medlem var saa elskværdig at udtale, at det sædvanlig kun skete ved en Fejltagelse, men tilføjede, at det hændte, at Lanterneerne netop gik ud, naar de kom nær til Land; hvorvidt *det* da